

NEWSLETTER
PRAWNO-PODATKOWY
DLA CZŁONKÓW KIGPR

AXELO FLASH

WRZESIEŃ 2023

ZMIANY W PRAWIE I PODATKACH / AKTUALNOŚCI

Ustawa wprowadzająca system kaucyjny opublikowana w Dzienniku Ustaw

12 września w Dzienniku Ustaw opublikowano ustawę z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, zwana również ustawą o systemie kaucyjnym. Oznacza to, że system kaucyjny zostanie wprowadzony w Polsce z początkiem 2025 r.

W ostatecznym kształcie ustawy uchwalonym przez Sejm pominięto poprawki zaproponowane przez Senat. Dotyczyły one m.in. możliwości równoległego prowadzenia zbiórki opakowań w 2025 r. - samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, zwolnienia kaucji na opakowania jednorazowego lub wielokrotnego użytku z podatku VAT, czy zmiany obowiązkowych poziomów zbiórki odpadów.

Z ustawą o systemie kaucyjnym będzie musiała się zmierzyć w szczególności branża rozlewnicza, dla której dostosowanie się nowej sytuacji prawnej będzie wiązało się z dużymi kosztami.

Z uwagi na długi okres prac nad nowymi przepisami, przedsiębiorcy na dostosowanie się do nowych norm mają niewiele ponad rok. Naruszenie obowiązków ustawowych będzie wiązało się z nałożeniem kar pieniężnych.

Systemem kaucyjnym będą objęte:

- butelki z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3 l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych z wyłączeniem: szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych,
- puszki metalowe o pojemności do 1 l,
- butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l.

Kaucja dla butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3 l, puszek metalowych o pojemności do 1 l oraz butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l ma wynieść 50 gr.

Przepisy przejściowe zakładają, że plastikowe butelki do 3 l, metalowe puszki do 1 l, czy szklane butelki o pojemności do 1,5 l, w których napoje zostały wprowadzone do obrotu przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego mogą być

wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów opakowań. Opakowania te będą również zwolnione z kaucji na opakowania. Ustawa zakłada także, że co do zasady systemy pobierania i zwracania kaucji za opakowania utworzone przed dniem wejścia w życie ustawy mogą być prowadzone na dotychczasowych zasadach do 31 grudnia 2024 r.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Od stycznia 2024 r. ułatwienie dla firm, które pozyskały wsparcie finansowe

23 sierpnia 2023 r. Prezydent RP podpisał ustawę z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku.

Na podstawie nowych przepisów od 1 stycznia 2024 r. podatnik, który za pieniądze z dotacji, subwencji lub innego podobnego wsparcia nabędzie wytworzony we własnym zakresie środek trwały, czy też wartość niematerialną i prawną, zaliczy dokonywane od nich odpisy amortyzacyjne do kosztów uzyskania przychodu. W tym celu będzie jednak musiał złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie o tym, że wsparcie finansowe, dzięki któremu zrealizował inwestycję, jest jego przychodem. Dokumentu tego nie będzie można złożyć później niż w terminie ustawowego rozliczenia z fiskusem.

Do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych zostanie dodany art. 14 ust. 9, zgodnie z którym pojawi się możliwość opodatkowania wsparcia finansowego, jeżeli podatnik złoży w wyznaczonym terminie odpowiednie oświadczenie na piśmie właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. Będzie to dotyczyć dotacji, subwencji oraz innych nieodpłatnych świadczeń lub kwot otrzymanych od agencji wykonawczych.

Z kolei, w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych do art. 17 dodany zostanie nowy ust. 1g, który pozwoli na opcjonalne opodatkowanie:

- dotacji, subwencji, dopłat i innych nieodpłatnych świadczeń przekazanych na pokrycie kosztów albo jako zwrot wydatków związanych z otrzymaniem, zakupem albo wytworzeniem we własnym zakresie środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych;
- dotacji otrzymanych z budżetu państwowego lub jednostki samorządu terytorialnego,
- kwot otrzymanych od agencji rządowych lub agencji wykonawczych, jeżeli środki na ten cel pochodzą z budżetu państwa.

W opisanym przypadku, podatnik również musi terminowo złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie sporządzone na piśmie o rezygnacji ze zwolnień, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 21, 47 lub 48 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, w odniesieniu do określonych dotacji, subwencji, dopłat, innych nieodpłatnych świadczeń lub kwot otrzymanych od agencji rządowych lub agencji wykonawczych.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku.

Wzrost płacy minimalnej od 2024 r.

14 września w trybie obiegowym Rada Ministrów przyjęła rozporządzenie w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2024 r.

Rozporządzenie zakłada:

- podwyższenie od 1 stycznia 2024 r. minimalnego wynagrodzenia za pracę do kwoty 4242 zł (aktualnie 3600 zł) i minimalnej stawki godzinowej na poziomie 27,70 zł (aktualnie 23,50 zł);
- określenia od 1 lipca 2024 r. minimalnego wynagrodzenia za pracę na poziomie 4300 zł, a stawki godzinowej 28,10 zł.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

Zmiany w wystawianiu faktur zaliczkowych od 1 września 2023 r.

Na mocy ustawy z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (dalej: „Ustawa”) wprowadzono zmiany, które mają istotne znaczenie dla podatników, przede wszystkim w zakresie faktur zaliczkowych.

W art. 106b Ustawy dodano ust. 1a i 1b, na mocy których podatnicy nie muszą wystawić faktur zaliczkowych, **jeżeli całość lub część zapłaty otrzymają w tym samym miesiącu, w którym dokonali czynności, na poczet której otrzymali płatność.** Podkreślenia wymaga jednak fakt, iż zasada ta nie dotyczy szczególnych terminów wystawiania faktur wymienionych w art. 106i ust. 3-8 ustawy od podatku od towarów i usług, np. w przypadku świadczenia usług budowlanych lub budowlano-montażowych, rozliczenia zwrotów wydawnictw czy opakowań albo na szczególne żądanie kontrahenta.

Zgodnie z art. 106b ust. 1 pkt. 4 ustawy od podatku od towarów i usług, podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą otrzymanie przez niego całości lub części zapłaty przed dokonaniem dostawy towarów i świadczenia usług z wyjątkiem sytuacji, gdy zapłata dotyczy:

- wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów,
- czynności, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt. 4 ustawy o podatku od towarów i usług
- dostaw towarów, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art., 19a ust. 1b ustawy od podatku od towarów i usług.

Jeżeli podatnik skorzysta z możliwości niewystawiania faktury zaliczkowej w przypadku, gdy całość lub część zapłaty zostanie otrzymana w tym samym miesiącu, w którym dokonał czynności na poczet których otrzymał całość lub część zapłaty, wówczas wystawiona przez niego po wydaniu towaru lub wykonaniu usługi faktura powinna zawierać datę dokonania lub zakończenia dostawy towarów lub wykonania usługi i datę otrzymania zapłaty otrzymanej przed tymi zdarzeniami, jeśli data zapłaty jest określona i różni się od daty wystawienia faktury.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1598).

Nowe regulacje dotyczące przywracania pracowników do pracy oraz udzielania zabezpieczenia w sprawach z zakresu prawa pracy

22 września 2023 r. weszły w życie zmiany w Kodeksie postępowania cywilnego wprowadzające zabezpieczenie w postępowaniach sądowych z zakresu prawa pracy. Nowe przepisy przewidują **obowiązek zatrudnienia pracownika do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawach o uznanie wypowiedzenia stosunku pracy za bezskuteczne lub o przywrócenie do pracy.** Powyższa regulacja będzie dotyczyła pracowników podlegających szczególnej ochronie przed rozwiązaniem stosunku pracy, m.in. pracownic w ciąży, pracowników korzystających z uprawnień związanych z rodzicielstwem, czy z ochrony przedemerytalnej. **Sąd będzie mógł udzielić zabezpieczenia poprzez przywrócenie pracownika do pracy jeszcze przed wydaniem wyroku w I instancji.**

Niezależnie od powyższego, **w sytuacji, w której sąd pierwszej instancji uzna wypowiedzenie umowy o pracę za bezskuteczne albo przywraca pracownika do pracy, a pracownik ten złożył wniosek o nałożenie na pracodawcę obowiązku dalszego zatrudnienia pracownika do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sąd ten będzie obligatoryjnie musiał w wyroku taki obowiązek na pracodawcę nałożyć.** Powyższe wskazuje, że już samo zgłoszenie wniosku przez pracownika z żądaniem dalszego zatrudnienia będzie obligowało sąd do jego uwzględnienia. **W przypadku zmiany wyroku sądu II instancji na niekorzystny dla pracownika i oddalenia jego powództwa, obowiązek zatrudnienia ustanie z dniem prawomocnego zakończenia postępowania.**

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o emeryturach pomostowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1667).

Nieodpłatne świadczenie jest od razu przychodem

W interpretacji indywidualnej z dnia 31 sierpnia 2023 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wyjaśnił, iż spółka, która przy zawieraniu umowy kredytowej otrzyma gwarancje od podmiotu powiązanego, nie wykazuje przychodu z nieodpłatnych świadczeń w poszczególnych latach, proporcjonalnie do okresu trwania zabezpieczenia. Rozpoznaje go od razu w dacie zawarcia umowy gwarancyjnej.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawcą była spółka, która zawarła z bankiem umowę o kredyt nieodnawialny oraz o limit wiarytelności. Zobowiązania z tytułu obu umów zostały zabezpieczone poprzez gwarancje udzielone nieodpłatnie przez podmiot powiązany.

Spółka zaznaczyła, że gwarancje mogą być wydłużane, a określona kwota gwarancji może być zmniejszana lub zwiększana, w zależności od różnych czynników, takich jak sytuacja na rynku, kondycja finansowa spółki lub zmiany w warunkach udzielania kredytów przez banki.

Wnioskodawca zaznaczył, że każdego roku wykazuje przychód z tego rodzaju gwarancji. Jego wielkość jest ustalana na podstawie analizy cen stosowanych przez inne firmy na rynku, która jest zawarta w lokalnej dokumentacji cen transferowych.

Spółka miała jednak pewne wątpliwości co do tego, czy nie powinna ujawnić tego przychodu jednorazowo, w momencie zawarcia umowy gwarancyjnej. Jednakże podkreśliła, że w takiej sytuacji byłaby w stanie jedynie prognozować jego wysokość, co mogłoby znacznie odbiegać od wartości rynkowej ustalonej dla różnych lat. Dlatego zdecydowała się na rozpoznawanie przychodu w każdym roku podatkowym przez cały okres trwania gwarancji, w sposób proporcjonalny do okresu, w którym były one ważne.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wyjaśnił, że przychód wynikający z nieodpłatnych świadczeń (zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT) powstaje jednorazowo, w momencie ich otrzymania, co oznacza, że występuje on w roku podatkowym, w którym takie nieodpłatne gwarancje zostały przyznane. Wtedy to następuje zwiększenie związane z brakiem konieczności opłacania za dane usługi, zgodnie z informacją organu podatkowego.

Dyrektor KIS dodał, że aktualne przepisy nie przewidują opcji rozkładania tego przychodu na różne lata obowiązywania umowy. Ponadto wyjaśnił, że przychód wynikający z nieodpłatnych gwarancji musi być przeliczony na walutę krajową, przy użyciu średniego kursu Narodowego Banku Polskiego obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień uzyskania tego przychodu, co oznacza kurs w dniu przed podpisaniem umowy gwarancyjnej (zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy o CIT).

Podstawa prawna: Pismo z dnia 31.08.2023 r., wydane przez: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, 0111-KDIB1-2.4010.313.2023.2.AK, Przychód z nieodpłatnych gwarancji.

Wycofanie nieruchomości z firmy może być bez VAT

Jak wynika z indywidualnej Interpretacji Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, wycofanie z działalności gospodarczej nieruchomości o charakterze niemieszkalnym do majątku prywatnego nie podlega VAT, gdy ta czynność jest wykonywana z zamiarem dalszego wynajmu. Zdaniem Dyrektora KIS, nie jest to nieodpłatne przekazanie towarów na cele osobiste podatnika w rozumieniu art. 7 ust 2. Ustawy VAT.

Powyższa sprawa dotyczyła przedsiębiorcy, który w firmie dysponował nieruchomością zabudowaną budynkami o charakterze niemieszkalnym. Budynki te były częściowo wykorzystywane do własnej działalności, a w pozostałej części stanowiły przedmiot wynajmu. Podatnik odliczył VAT od nakładów na nabycie tej nieruchomości oraz wzniesienie budynków, a w czasie ich użytkowania – od nakładów na remonty i modernizacje. Wnioskodawca planował przekształcenie swojego przedsiębiorstwa w spółkę z o.o. oraz przeniesienie posiadanej nieruchomości do majątku prywatnego, przy czym nadal byłaby ona wynajmowana, ale już na rzecz powstałej spółki.

W ocenie wnioskodawcy fakt, iż nadal część nieruchomości będzie wynajmowana (będzie służyła czynnościom opodatkowanym), nie wiąże się z koniecznością zapłacenia podatku VAT. Co więcej, korekta odliczonego już podatku naliczonego nie będzie wymagana, bo nie zmieni się sposób wykorzystania tej nieruchomości.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 24 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.417.2023.1.PRM, potwierdził stanowisko Wnioskodawcy. Jednocześnie Dyrektor KIS wyjaśnił, że bez względu na to, czy najem będzie prowadzony w ramach działalności gospodarczej, czy jako odrębne źródło przychodu w rozumieniu ustawy o PIT, to i tak na potrzeby podatku VAT będzie stanowić działalność gospodarczą, jeśli przyjmie postać ciągłą dla celów zarobkowych.

Podstawa prawna: Pismo z dnia 24.08.2023 r., wydane przez: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, 0114-KDIP1-3.4012.417.2023.1.PRM, Wycofanie nieruchomości z działalności gospodarczej z przeznaczeniem na najem jako nieobjęte VAT-em

Zakaz amortyzacji nie ma zastosowania w stosunku do sklepów

Zgodnie z Polskim Łądem w 2023 r. przedsiębiorcy nie mogą już definitywnie amortyzować mieszkań i domów. Z interpretacji Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 17 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP3-2.4011.559.2023.3.MG wynika, iż wyłączenie to nie ma zastosowania w stosunku do domów, których większa część jest wykorzystywana na działalność gospodarczą.

O wydanie interpretacji indywidualnej wystąpił przedsiębiorca zajmujący się handlem w branży budowlanej, który nabył budynek jednorodzinny razem z córką. Poprzedni właściciel wykorzystywał parter na działalność gospodarczą. Przy zawieraniu umowy kupna-sprzedaży w akcie notarialnym zaznaczono, że przedsiębiorca zrobi na parterze magazyn, a później, po rozbudowie, będzie tam sklep. Natomiast część mieszkalną, która znajduje się na piętrze, będzie użytkowała córka.

Nieruchomość w 2021 r. została wprowadzona do firmy. Przedsiębiorca ją amortyzował i rozliczał odpisy w podatkowych kosztach. Przedsiębiorca planuje dokonać inwestycji, po wykonaniu której zmieni się klasyfikacja budynku. Dobudówka powiększy bowiem powierzchnię użytkową o 110 m². Ostatecznie część handlowo-usługowa wyniesie 210 m², a powierzchnia mieszkalna nie wzrośnie. Na działalność gospodarczą będzie wykorzystywane około 67 proc. nieruchomości. Czy to uprawnia przedsiębiorcę do amortyzacji firmowej części budynku? Wnioskodawca twierdzi, że tak. Swoje stanowisko popiera rozporządzeniem w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych. Argumentuje, że skoro większość budynku jest wykorzystywana na potrzeby użytkowe, to jest on budynkiem niemieszkalnym, a więc zakaz amortyzacji go nie dotyczy.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, iż wprowadzony przez Polski Łąd zakaz amortyzacji nie obejmuje budynków i lokali użytkowych. Zdaniem Dyrektora KIS, skoro przedsiębiorca wykorzystuje na działalność nieruchomość niemieszkalną, to nadal może naliczyć odpisy amortyzacyjne (od części przeznaczonej na biznes). Ważna jest jednak klasyfikacja budynku, którą powinien potwierdzić Urząd Statystyczny.

Interpretacja Indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 17 sierpnia 2023 r., sygn. akt 0114-KDIP3-2.4011.559.2023.3.MG.

Otrzymana w wyniku ugody z bankiem kwota nie podlega opodatkowaniu

W interpretacji indywidualnej z dnia 28 sierpnia 2023 r. sygn. akt 0114-KDIP3-2.4011.607.2023.MN Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, iż kwota otrzymana przez wnioskodawcę w wyniku ugody z bankiem, jako zwrot nienależnie pobranego świadczenia nie stanowi przychodu podatkowego.

Wnioskodawca zawarł umowę kredytu mieszkaniowego z bankiem. Kredyt był denominowany we frankach, ale udzielony w złotych. W związku z informacją o klauzulach niedozwolonych w umowie, wnioskodawca postanowił sprzedać nieruchomość objętą kredytem i spłacić go w całości w 2017 roku. W 2023 roku mężczyzna podpisał umowę z bankiem, która miała na celu polubowne rozwiązanie sporu. Ustalono w niej zmianę waluty, wysokości i zasad spłaty wierzytelności kredytowej. Bank zobowiązał się do zwrotu nadpłaconego kapitału na rachunek bankowy wnioskodawcy.

Jednak w porozumieniu nie określono podstawy zwrotu kwoty, jedynie stwierdzono, że zostanie ona zwrócona. Kredyt był zabezpieczony hipoteką kaucyjną na sprzedanej nieruchomości, a otrzymana kwota została przeznaczona na spłatę kredytu. Wnioskodawca nie skorzystał z zaniechania poboru podatku od umorzonej wierzytelności. Sąd umorzył postępowanie w sprawie zawarcia ugody oraz zniósł koszty postępowania. Bank dokonał zwrotu nienależnie pobranej kwoty z tytułu klauzul abuzywnych, co nie przynosi dodatkowej korzyści, lecz prowadzi do zgodnych z prawem rozliczeń.

Wnioskodawca skierował zapytanie do Dyrektora KIS, czy w związku z zawarciem z bankiem ugody otrzymana kwota stanowić będzie przychód. Zdaniem Wnioskodawcy, w opisanej sytuacji nie zachodził obowiązek zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych.

Powyższe stanowisko zostało potwierdzone przez Dyrektora KIS, który potwierdził, że otrzymana przez wnioskodawcę kwota w złotych w wyniku zawarcia ugody z bankiem nie powinna stanowić przychodu. Dyrektor KIS zauważył, że przychodami są pieniądze, wartości pieniężne oraz wartości otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń, które zostały otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym.

Organ podatkowy stwierdził, że w przypadku, gdy dochodzi do umorzenia kredytu lub jego części, wówczas kredytobiorca osiąga przychód podatkowy, ponieważ jest to przysporzenie majątkowe o charakterze definitywnym. Jednakże, w sytuacji zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, nie zachodzi ten sam mechanizm podatkowy, a zwrot taki nie jest uznawany za przychód podlegający opodatkowaniu.

Interpretacja Indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 28 sierpnia 2023 r., sygn. akt 0114-KDIP3-2.4011.607.2023.2.MN.

WYROKI SĄDOWE

Ulga na złe długi jest możliwa nawet po dwóch latach

W jednym z najnowszych wyroków Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, że wierzyciel może skorygować podstawę opodatkowania w podatku od towarów i usług, nawet gdy od daty wystawienia nieopłaconej faktury upłynęły dwa lata. Zdaniem Sądu, okres dwuletni liczy się od końca roku, gdy faktura została wystawiona.

Przedmiotowa sprawa dotyczyła irlandzkiej spółki z branży budowlanej, która prowadziła działalność w Polsce od 2010 roku. Spółka pozostawała w ramach konsorcjum, które powstało, aby zbudować odcinek jednej z polskich autostrad.

Zgodnie z wzajemną umową lider konsorcjum był odpowiedzialny za rozliczanie wszystkich usług budowlanych z zamawiającym, czyli Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad. Spółka zaś obciążała lidera konsorcjum połową kwoty wynikającej z faktury wystawionej na rzecz GDDKiA. Z wewnętrznej umowy wynikało też, że lider powinien zapłacić swoim partnerom w ciągu 49 dni od dnia otrzymania faktury.

Problem powstał w związku z nieopłaconymi fakturami, które spółka wystawiła w lipcu 2012 r. W marcu 2013 r. Spółka powiadomiła lidera konsorcjum, że planuje pomniejszyć podstawę opodatkowania w ramach ulgi na złe długi. Minęło bowiem 180 dni od daty wymagalności niespłaconych faktur. Spółka nie otrzymała jednak dowodu, że zawiadomienie zostało skutecznie doręczone. W podobny sposób zakończyła się kolejna próba powiadomienia dłużnika, podjęta w listopadzie 2014 r. Ostatecznie spółka zdecydowała się na wsteczną korektę swoich rozliczeń za listopad 2014 r.

Spółka złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, w którym wskazała, że ma prawo do skorzystania z ulgi. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej był innego zdania i odmówił prawa do ulgi z uwagi na niespełnienie wymogu z art. 89a ust. 2 pkt 5 ustawy o VAT. Zdaniem Dyrektora KIS, skoro sporne faktury zostały wystawione w lipcu 2012 r., to minęło więcej niż dwa lata od daty wystawienia faktury dokumentującej należność.

Z powyższym stanowiskiem zgodził się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 1 października 2018 r., sygn. akt III SA/Wa/4299/17.

NSA uchylił jednak ten wyrok powołując się jednocześnie na wyrok TSUE z 15 października 2020 r. W wyroku tym Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zakwestionował zgodność z unijną dyrektywą m.in. polskiego warunku ustawowego, zgodnie z którym wierzyciel nie miał prawa do stosowania ulgi na złe długi, jeżeli na dzień poprzedzający złożenie przez niego korekty deklaracji jego dłużnik znajdował się w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, upadłościowego lub podczas likwidacji. TSUE nie wypowiedział się na temat warunku określonego w art. 89a ust. 2 pkt 5 ustawy o VAT, ale zdaniem sądu treść wyroku TSUE

oznacza, że powinien on również być pominięty w badanej sprawie. Spółka mogła więc powołać się na przepisy dyrektywy i skorygować swoją podstawę opodatkowania.

Podstawa prawna: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 31 sierpnia 2023 r., sygn. akt I FSK 305/19.

Nowy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie skutków przekształcenia spółek

W wyroku z dnia 23 sierpnia 2023 r. w sprawie o sygn. akt II FSK 232/21 Naczelny Sąd Administracyjny odniósł się do sprawy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością planującej przekształcenie w spółkę komandytową, która chciała wiedzieć, czy w momencie przekształcenia u wspólników dojdzie do powstania przychodu podlegającego opodatkowaniu z uwagi na wykazywanie przez tą spółkę na kapitale zapasowym kwot pochodzących z zysków za poprzednie lata.

Według Naczelnego Sądu Administracyjnego, przekształcenie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę, która nie jest osobą prawną, na przykład spółkę komandytową, zgodnie z obowiązującymi przepisami od 1 stycznia 2015 roku, skutkuje tym, że wszelkie przychody podatkowe wspólników spółki przekształconej, w postaci zysków niepodzielonych oraz zysków podzielonych, które zostały przekazane na inne kapitały niż kapitał zakładowy, będą traktowane jako dochód dla wspólników. Oznacza to, że nawet jeśli zyski te zostały przekazane na kapitał zapasowy przed rokiem 2015 i nie zostały wypłacone wspólnikom przed datą przekształcenia spółki kapitałowej w spółkę osobową, to w momencie przekształcenia staną się one dochodem wspólników, pomimo iż miało to miejsce w stanie prawnym, w którym obowiązywało inne brzmienie art. 24 ust. 5 pkt 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 sierpnia 2023 r. w sprawie o sygn. akt II FSK 232/21.

Wyrok Sądu Najwyższego w sprawie zakazu handlu w niedzielę

W wyroku z dnia 13 września 2023 r., sygn. akt III KK 155/23, Sąd Najwyższy rozstrzygnął kasację wniesioną przez Państwową Inspekcję Pracy na niekorzyść strony obwinionej.

Przedmiotowa sprawa dotyczyła wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie z 30 grudnia 2022 r., sygn. akt II Ka 457/22, który odnosił się do korzystania przez placówkę handlową z wyjątku przewidzianego w art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (sklep zajmujący się głównie sprzedażą alkoholu, wyeksponował na regałach sprzęt sportowy oferowany do wypożyczenia klientom). Należy podkreślić, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami, zakaz handlu w niedziele nie obowiązuje w placówkach handlowych w zakładach prowadzących działalność w zakresie kultury, sportu, oświaty, turystyki i wypoczynku.

Po rozpatrzeniu sprawy, Sąd Najwyższy uznał zasadność wniesionej kasacji. W ustnych motywach wyroku Sąd Najwyższy podzielił stanowisko Państwowej Inspekcji Pracy i Prokuratora Generalnego co do sposobu rozumienia wskazanego wyżej przepisu. Zgodnie z przyjętą interpretacją, **możliwość korzystania z wyjątku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni, nie zachodzi w sytuacji, gdy na terenie placówki handlowej zorganizowana zostanie wypożyczalnia sprzętu sportowego i rekreacyjnego, wypożyczalnia książek itp.**

Podstawa prawna: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2023 r., sygn. akt III KK 155/23.

Dotacje przeznaczone na wynagrodzenie usługodawcy jest opodatkowana podatkiem od towarów i usług

W wyroku z dnia 29 sierpnia 2023 r., sygn. akt I FSK 1975/18 Sąd Najwyższy orzekł, że jeżeli dotacja przeznaczona na pokrycie kosztów realizacji projektów obejmuje wynagrodzenie za świadczone usługi, to wpływa bezpośrednio na ich cenę. Takie dopłaty natomiast podlegają opodatkowaniu VAT.

Podatnik, prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą, otrzymywał dotacje z Europejskiego Funduszu Społecznego za realizację projektów mających na celu aktywizację zawodową osób zagrożonych wykluczeniem i wsparcie młodych ludzi na

lokalnym rynku pracy. Dotacje służyły do pokrycia wynagrodzenia podatnika za świadczenie usług rekrutacji, poradnictwa psychologicznego i coachingu w ramach tych projektów.

Wnioskodawca miał wątpliwości, czy otrzymywane dotacje podlegają opodatkowaniu VAT. Wniosek o interpretację indywidualną został złożony do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, który uznał stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe. Swoją argumentację Dyrektor KIS rozpoczął od zdefiniowania pojęcia dotacji bezpośrednio związanej z ceną. Wskazał, że jeżeli otrzymywana dotacja jest w sposób zindywidualizowany i policzalny związana z ceną danego świadczenia (tj. świadczenie dzięki dotacji ma cenę niższą o konkretną kwotę), to podlega opodatkowaniu VAT. Przyjął też, że z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w analizowanym przypadku. Zdaniem organu otrzymana dotacja pokrywa wartość świadczonych przez wnioskodawcę usług. Gdyby wnioskodawca nie otrzymał dotacji, to nie świadczyłby usług dla uczestników projektów. Uczestnicy nie zostaliby objęci wsparciem. Dotacja przeznaczona na wynagrodzenie za świadczone usługi ma więc, według dyrektora KIS, bezpośredni wpływ na cenę tych usług i zwiększa podstawę opodatkowania, o której mowa w art. 29a ust. 1 ustawy o VAT.

Wspomnianym wyrokiem NSA utrzymał w mocy interpretację indywidualną Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 8 grudnia 2017 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.508.2017.2.JP.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 sierpnia 2023 r. w sprawie o sygn. akt I FSK 1975/18.

Niniejszy newsletter został przygotowany przez doradców AXELO Prawo i Podatki / AXELO Ostrowski Domagalski i Wspólnicy sp. k. wyłącznie w celach ogólnoinformacyjnych i nie stanowi porady w rozumieniu polskich przepisów. Nie powinni Państwo opierać swoich działań/decyzji na treści informacji zawartych w tej prezentacji bez uprzedniego uzyskania profesjonalnej porady.